

แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน

# ข่าวเผยแพร่เพื่อ ประชาสัมพันธ์



ประเทศไทย: แผนปฏิบัติการแห่งชาติว่าด้วย  
ธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนจะต้องกำกับกิจการ  
ของบริษัทต่างๆเพื่อรับรองว่าภาคธุรกิจจะ  
เคารพสิทธิมนุษยชนรวมถึงกิจการไทยใน  
ต่างประเทศ

เครือข่ายขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทยรับฟังความคิดเห็นร่วมของทางเครือข่ายๆเพื่อให้  
เกิดความรับผิดชอบขององค์กรภาคธุรกิจต่างๆสร้างความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจ  
อย่างรับผิดชอบและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืนและเคารพสิทธิ  
มนุษยชน



**MANUSHYA**  
Empowering Communities | Advancing Social Justice

#เครือข่ายธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย

# ข่าวเผยแพร่เพื่อประชาสัมพันธ์

ประเทศไทย: แผนปฏิบัติการแห่งชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนจะค้ำจุนภารกิจของ บรริษัท เพื่อรับรองว่าภาคธุรกิจจะเคารพสิทธิมนุษยชน รวมถึงกิจการไทยในต่างประเทศ

**เครือข่ายขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทยรับฟังความคิดเห็นร่วมของทางเครือข่ายฯ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบขององค์กรภาคธุรกิจต่างๆสร้างความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืนและเคารพสิทธิมนุษยชน**

27 มิถุนายน 2562 กรุงเทพฯ – เนื่องในโอกาส [วันธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย ปี 2562](#) มูลนิธิมานุษยะและเครือข่ายธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทยได้เรียกร้องให้รัฐบาลไทยเข้าควบคุมดูแลกิจการของบรริษัทอย่างมีประสิทธิภาพผ่านแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนซึ่งได้รวบรวมข้อกังวลของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ ผลกระทบของธุรกิจและสะท้อนความท้าทายและข้อเสนอแนะทั้งหมดใน [ความเห็นร่วมในร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติฉบับล่าสุด](#) ที่ซึ่งได้มีการยื่นไปเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2562 สำหรับการดำเนินการตามหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGPs) แผนปฏิบัติการดังกล่าวจะต้องคุ้มครองและเคารพสิทธิมนุษยชนในบริบททางธุรกิจในประเทศไทยและรวมถึงธุรกิจไทยที่ลงทุนในต่างประเทศ

ในภาพรวมของ [ความเห็นร่วม](#) ได้เน้นย้ำข้อบกพร่องของร่างผ่านแผนปฏิบัติการฯ ในเรื่องของการไม่ยอมรับความต้องการที่สำคัญสำหรับมาตรการบังคับเพื่อให้ธุรกิจไทยต้องรับผิดชอบต่อผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์จากกิจกรรมในทุกพื้นที่ที่พวกเขาดำเนินธุรกิจ ความคิดเห็นนี้ยังชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนของร่างผ่านแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนในการควบคุมบริษัทข้ามชาติที่ลงทุนและ หรือดำเนินธุรกิจในประเทศไทย เพื่อรับประกันว่าหน่วยงานเหล่านี้เคารพสิทธิมนุษยชนตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยการใช้กระบวนการบังคับใช้กลไกการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้านมาตรการความรับผิดชอบอื่น ๆ ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระราชบัญญัติการค้าฉบับทันสมัยแห่งสหราชอาณาจักรในปีพ.ศ. 2558 (UK Modern Slavery Act of 2015) และกฎหมายเฝ้าระวังขององค์กรของประเทศฝรั่งเศส (French Corporate Duty of Vigilance Law of 2017) **“กระบวนการร่างที่แข็งแกร่งจำเป็นต้องมาพร้อมกับเนื้อหาของร่างผ่านแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนที่แข็งแกร่ง”** กล่าวเน้นย้ำโดยคุณเอมิลี ประดิจิต ผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการมูลนิธิมานุษยะ **“สำหรับเรื่องนี้ ถือเป็นสิ่งสำคัญที่แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนมีการผสมผสานระหว่างความสมัครใจและมาตรการบังคับตามแนวทางของแผนปฏิบัติการฯ ที่พัฒนาโดยคณะทำงานแห่งสหประชาชาติ (UNWG) ด้านธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน”** ร่างแผนปฏิบัติการดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องเนื่องจากไม่สามารถใช้มีติทางเพศในการใช้หลักการ UNGPs โดยมองข้ามผลกระทบทางเพศจากภาคธุรกิจและไม่ได้จัดทำแผนปฏิบัติการอย่างละเอียดเพื่อส่งเสริมการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบ

สำหรับการเข้าถึงการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเสาหลักที่ 3 ของ UNGPs ร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนไม่ได้สะท้อนถึงกลไกการแก้ไขข้อร้องทุกข์ที่ไม่ใช่กระบวนการยุติธรรมของรัฐอย่างเพียงพอ กฎหมายจารีตประเพณีและแนวทางปฏิบัติของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ อุปสรรคในทางปฏิบัติสังคมและเขตอำนาจศาลในการเยียวยาบทบัญญัติของการเยียวยาผ่านกลไกที่ตอบสนองต่อเพศ สถานภาพทางกฎหมายสันนิษฐานทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ สัญชาติและชาติพันธุ์ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ และสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงเช่นการหายตัวไปของนักปกป้องสิทธิ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมออนไลน์และการเยียวยาผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการใช้แรงงานที่เอาเปรียบหรือผ่านการเจรจาต่อรอง ข้อบกพร่องในร่างแผนปฏิบัติการฯ อีกสิ่งหนึ่งคือการจัดการกับสถานการณ์ของชุมชนที่ได้รับผลกระทบและความท้าทายและข้อเสนอแนะ โดยเฉพาะรวมถึงการพิจารณาชุมชนและสิทธิของพวกเขาในลักษณะที่ครอบคลุมตามที่ระบุไว้ในความคิดเห็นร่วมประเด็นสำคัญที่สี่ประเด็น

**ในประเด็นสำคัญที่ 1 การละเมิดสิทธิแรงงาน และมาตรฐานแรงงาน** มูลนิธิมานุษยะและเครือข่ายได้สื่อถึงความผิดหวังกับร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติในการมองข้ามบางกลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานบริการทางเพศและช่องว่างในการจัดการกับสิทธิและปัญหาของพวกเขา **“แผนปฏิบัติการระดับชาติต้องระบุงานบริการทางเพศว่าเป็นงานและรับประกันสิทธิแรงงานกับพนักงานบริการทางเพศทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำนึงถึงความท้าทายที่เราเผชิญ”** กล่าวโดยคุณศิริศักดิ์ ไชยเทศ นักเคลื่อนไหวด้านพนักงานบริการทางเพศและกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ **“เราขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทยยุติการทำให้งานบริการทางเพศเป็นอาชญากรรมด้วยการยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ซึ่งกีดกันสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานของพนักงานบริการ”**

ยิ่งไปกว่านั้น ความคิดเห็นร่วมดังกล่าวยังได้เน้นย้ำถึงความล้มเหลวของแผนปฏิบัติการระดับชาติในการแก้ไขปัญหของแรงงานเด็กและแรงงานนอกระบบ อุปสรรคในการเข้าถึงมาตรการประกันสังคม การเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมและความต้องการกลไกเฉพาะและมาตรการที่เพียงพอในการจัดการกับการเลือกปฏิบัติในที่ทำงานกับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

**ในประเด็นสำคัญที่ 2 กรณีสิทธิชุมชน ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม** ความเห็นร่วมได้เน้นย้ำถึงกฎหมายที่ขัดแย้งกันและมีปัญหาของประเทศไทยรวมถึงพระราชบัญญัติโรงงานเมื่อเร็ว ๆ นี้พระราชบัญญัติป่าชุมชนและการแก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติและพระราชบัญญัติการอนุรักษ์สัตว์ป่าที่ได้ผ่านการพิจารณาโดยไม่มี การปรึกษาชุมชนรวมทั้งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติประมวลกฎหมายที่ดินและคำสั่ง คสช. ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับแรงจูงใจจากทางภาคธุรกิจ สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการละเมิดสิทธิชุมชนในพื้นที่ป่าไม้และยังไม่ได้มีการกล่าวถึงในร่างแผนปฏิบัติการ

**“นักปกป้องสิทธิในที่ดินทั้งสิบสี่คน ซึ่งมีนักปกป้องสิทธิที่เป็นผู้หญิงถึง 9 คนจากจังหวัดชัยภูมิที่กำลังจะเข้าเรือนจำด้วยข้อหาที่ทำให้ป่าเสื่อมโทรมในเขตอุทยานแห่งชาติไทรทอง นโยบายทวงคืนผืนป่า โดยรัฐบาลทหารซึ่งควรที่จะพุ่งเป้าบังคับใช้กับนักลงทุนแต่กลับไปสร้างความเจ็บปวดให้กับชุมชนท้องถิ่น สำหรับแผนปฏิบัติการแห่งชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนมีความเป็นไปได้ที่จะทบทวนกฎหมายที่มีความเป็นเฉพาะ กฎหมายป่าไม้ต้องมีการทบทวนเรื่องการมีส่วนร่วมที่คำนึงถึงข้อกังวลของชุมชน และสร้างพลังจากฐานราก”** คุณสุวิไล โพธิ์งาม หนึ่งใน 14 นักปกป้องสิทธิฯที่จะฟังคำพิพากษา ในวันที่ 3 กรกฎาคม 2562

โดยเฉพาะการไม่ยอมรับ 'ชนเผ่าพื้นเมือง' ในฐานะหนึ่งในชุมชนที่ได้รับผลกระทบที่สำคัญที่สุดซึ่งมีความเสี่ยงมากที่สุดที่จะประสบกับการดำเนินธุรกิจที่ไม่พึงประสงค์ แม้จะมีการระบุถึงความท้าทาย สิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) และความจำเป็นที่จะต้องได้รับความยินยอมและแจ้งล่วงหน้าเพื่อบังคับข้อได้ในการพัฒนาชนบทและนโยบายที่ดิน

**“แม้ว่าเราจะมีส่วนร่วมอย่างมากในกระบวนการร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติแต่รัฐบาลยังคงปฏิเสธการมีอยู่ของชนเผ่าพื้นเมืองและการละเมิดสิทธิของเราโดยภาคธุรกิจในประเทศไทย รวมถึงผลกระทบที่ไม่สมส่วนของการละเมิดสิทธิสตรีชนเผ่า”** กล่าวโดยคุณคะติมะ หลีจ๊ะ นักเคลื่อนไหวจากชนเผ่าพื้นเมืองเผ่าลีซู เครือข่ายชนพื้นเมืองในประเทศไทย **“แผนปฏิบัติการแห่งชาติจำเป็นต้องรับรองสิทธิของเราในฐานะชนเผ่าพื้นเมืองที่จะอาศัยอยู่ในดินแดนบรรพบุรุษของเราเพื่อจัดการทรัพยากรที่ดินและมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจโดยการได้รับความยินยอมและแจ้งล่วงหน้า เราเป็นคนที่เผชิญกับผลกระทบโดยตรงของภาคธุรกิจเช่นเดียวกับโครงการพัฒนาต่างๆ ดังนั้นเราจึงรู้วิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดเพื่อหยุดการละเมิดเหล่านี้ ถึงเวลาแล้วที่พวกเขาจะต้องยอมรับการมีอยู่และการมีส่วนร่วมของเราในการสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและปกป้องสิ่งแวดล้อมโดยการอนุรักษ์ดินแดนบรรพบุรุษและวิถีชีวิตดั้งเดิมของพวกเขา”**

ยิ่งไปกว่านั้น คุณรอกีเยาะห์ สะมาแอ นักปกป้องสิทธิสตรีจากเครือข่ายอนุรักษ์ Green World Network สมาชิกชุมชนที่คัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าในภาคใต้ **“สิ่งสำคัญคือต้องมีการปรึกษาหารือกับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพก่อนที่จะมีการก่อสร้างโครงการธุรกิจซึ่งต้องมีการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสิทธิมนุษยชนควบคู่กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง แผนปฏิบัติการระดับชาติควรแก้ไขปัญหาคำพิพากษาของรัฐด้วยการลงโทษที่มีประสิทธิภาพและการเยียวยาจากการละเมิดสิทธิโดยรัฐวิสาหกิจเช่นการกระทำของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ในกรณีโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา”**

**ในประเด็นสำคัญที่ 3 การปกป้องนักปกป้องสิทธิมนุษยชน** มูลนิธิมานุษยะและเครือข่ายธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทยชี้ให้เห็นในความคิดเห็นร่วมถึงความล้มเหลวเพื่อรับประกันการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทของการเพิ่มการดำเนินคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อระงับการมีส่วนร่วมของสาธารณชนที่พวกเขาได้เผชิญ ร่างแผนปฏิบัติการแห่งชาติไม่ได้กล่าวถึงการใช้กฎหมายของภาคธุรกิจในการกีดกันนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เช่นรัฐธรรมนูญชั่วคราวปี 2557 มาตรา 44, 47, 48 และ 279 รัฐธรรมนูญปี 2560 มาตรา 265 และ 279 คำสั่ง คสช.ที่ 3/2558 และ 13/2559 ประมวลกฎหมายอาญาความผิดฐานหมิ่นประมาท มาตรา 326-328 และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550ในการทำให้ นักปกป้องสิทธิฯกลายเป็นอาชญากรสำหรับเนื้อหาออนไลน์

**“เราขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทยกล่าวถึงเป้าหมายของการออกกฎหมายต่อต้านการดำเนินคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อระงับการมีส่วนร่วมของสาธารณชน (SLAPP) ในแผนปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อจัดการกับ SLAPP ต่างๆ เช่นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1 และ 165/2 และพระราชบัญญัติ องค์การอัยการและพนักงานอัยการ มาตรา 21 ซึ่งไม่เพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาคำพิพากษาของรัฐวิสาหกิจที่ส่งผลกระทบต่อผู้ปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนต้องได้รับความช่วยเหลือ ต้องได้รับการแก้ไขในทันที”** คุณนาตา ไชยจิตต์ นักวิชาการอิสระและนักกิจกรรมด้านสิทธิความหลากหลายทางเพศที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ก่อตั้งขึ้นในการมีส่วนร่วมในมุมมองของชุมชนที่ได้รับผลกระทบในธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ร่างร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติไม่ได้กล่าวถึงการละเมิดมาตรฐานสากลที่ปกป้องและส่งเสริมสิทธิของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบททางกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวยกับร่างพระราชบัญญัติความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเพิกเฉยต่อบทบาทที่สำคัญของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสตรี ในบริบททางธุรกิจ **“ร่างร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติฉบับสุดท้ายไม่แยแสต่อการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อผู้ปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนต้องได้รับความช่วยเหลือ ต้องได้รับการแก้ไขในทันที”** คุณนาตา ไชยจิตต์ นักวิชาการอิสระและนักกิจกรรมด้านสิทธิความหลากหลายทางเพศที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ก่อตั้งขึ้นในการมีส่วนร่วมในมุมมองของชุมชนที่ได้รับผลกระทบในธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ตามความคิดเห็นร่วมในร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติถึงแม้ว่าจะมีรายละเอียดและครอบคลุมใน**ประเด็นสำคัญที่สี่ของการลงทุนระหว่างประเทศและบรรษัทข้ามชาติ** แต่ก็ไม่สามารถรับรองได้ว่าธุรกิจและนักลงทุนเคารพพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนของพวกเขาผ่านกฎหมายที่บังคับใช้อย่างเคร่งครัด **“แผนปฏิบัติการระดับชาติจะต้องมีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าในการพัฒนาและดำเนินการตามกฎหมายเพื่อกำหนดให้บริษัทไทยและนักลงทุนดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชนเนื่องจากการได้รับการตรวจสอบอย่างรอบด้านเพื่อให้มั่นใจว่ามีการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและความโปร่งใสในการแบ่งปันข้อมูลและรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งในและต่างประเทศ”** อังคณา นีละไพจิตร กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย กล่าว **“ต้องมีการกำหนดความผิดทางอาญาโดยกฎหมายดังกล่าวในการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดจากการลงทุนในต่างประเทศของไทย”**


ในขณะเดียวกันร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติฯ มุ่งขำการพิจารณาผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนของไม่มีการระบุถึงผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนของข้อตกลงทางการค้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งการตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) ข้อตกลงความครอบคลุมและความก้าวหน้าเพื่อหุ้นส่วนทางการค้าภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (CPTPP) และอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ปี พ. ศ. 2534

รวมถึงวิถีชีวิตการเกษตรความมั่นคงด้านอาหารและสุขภาพ **“ประเทศไทยมีหน้าที่ต้องเปลี่ยนกฎหมายและนโยบายภายในประเทศของตนเพื่อให้สอดคล้องกับ RCEP และ UPOV ซึ่งจะทำลายวิธีปฏิบัติดั้งเดิมของเราในการแบ่งปันเมล็ดพันธุ์และการกระจายความเสี่ยง”** คุณหน่อแอรีย์ กุ้งเมืองทอง รองประธานเครือข่ายสตรีชนเผ่าแห่งประเทศไทย **“สำหรับสตรีชนเผ่าพื้นเมือง เมล็ดพันธุ์เป็นวิธีการของอริปไตยด้านอาหารและความปลอดภัยของเรารวมถึงวัฒนธรรมอัตลักษณ์และชีวิตของเรา ดังนั้น แผนปฏิบัติการระดับชาติจะต้องมั่นใจว่ามีการปรึกษาหารือกับชุมชนก่อนที่จะมีการบังคับใช้และบังคับใช้ข้อตกลงทางการค้า และความสนใจ”**


**สำหรับการนำไปปฏิบัติและตรวจสอบกระบวนการของแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน** ความเห็นร่วมกันย้ำว่าร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนไม่ได้มีโครงสร้างที่ชัดเจนสำหรับมาตรการดำเนินการกับตัวชี้วัดเฉพาะ มองเห็นวิธีการดำเนินการที่ครอบคลุมการมีส่วนร่วมการทำงานร่วมกันและการข้ามส่วนโดยมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดโดยเฉพาะชุมชนที่ได้รับผลกระทบซึ่งไม่รวมอยู่ในคณะกรรมการแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนและละเลยความเป็นอิสระความโปร่งใสและความรับผิดชอบในกระบวนการตรวจสอบและกำกับดูแล

การพิจารณาถึงข้อเสียเปรียบมากมายในกระบวนการและเนื้อหาของร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนขั้นสุดท้ายมานุษยะและเครือข่ายธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทยขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทยทำการแก้ไขที่จำเป็นตามความเห็นของเราและทำให้แน่ใจว่ามีการจัดทำเอกสารนโยบายที่มีประสิทธิภาพอย่างละเอียด ตามกำหนดเวลา และมีตัวแทนของชุมชนผู้ที่ได้รับผลกระทบอยู่ในคณะกรรมการของแผนนี้ด้วย **“เราจะพยายามผลักดันนโยบายของเราต่อไปในการปรับใช้และดำเนินการตามแผนฯ ที่กระทรวงยุติธรรมซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายและข้อเสนอแนะที่ชุมชนประสบจากผลกระทบด้านลบของกิจการทางธุรกิจ”** กล่าวโดยคุณศุภกาญจน์ตา สุขไฟ่ตจากสหพันธ์แรงงานข้ามชาติกล่าว และผู้ประสานงานภาคเหนือกับเครือข่ายธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย **“สำหรับเรื่องนี้เราขอเรียกร้องความคิดเห็นทั้งหมดของเราเพื่อนำมาพิจารณาและการใช้กระบวนการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เปิดกว้าง สร้างสรรค์และร่วมมือกันในการยอมรับการนำไปปฏิบัติและติดตามแผนปฏิบัติการแห่งชาติ”**

**“พวกเราได้เห็นว่าเอกสารนโยบายนี้จะจุดเริ่มต้นที่จะทำให้ ภาคธุรกิจ บริษัท มีความรับผิดชอบตรวจสอบให้มีการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบและส่งเสริมเศรษฐกิจไทยที่ยั่งยืนและเคารพสิทธิมนุษยชน”** คุณเอมิลี ประดิษฐ์ ผู้ก่อตั้งและผู้ประสานงาน มูลนิธิมานุษยะ กล่าวเสริม

 สามารถเข้าชมความเห็นร่วมสำหรับร่างแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนฉบับล่าสุดได้ที่:

<https://www.manushyafoundation.org/comments-on-the-nap-on-bhr>

 สามารถเข้าชมรายงานการประเมินธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนของภาคประชาสังคมที่เป็นอิสระได้ที่:

<https://www.manushyafoundation.org/bhr-cso-nba-thailand>

### ช่องทางการติดต่อสื่อ

ภาษาอังกฤษ คุณเอมีลี ประดิจิต ผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยความสะดวก มูลนิธิมานุษยะ +66 (0) 92-901-5345,  
[emilie@manushyafoundation.org](mailto:emilie@manushyafoundation.org)

ภาษาไทย คุณศุภมาศ พลพระ เจ้าหน้าที่โครงการ มูลนิธิมานุษยะ +66 (0) 83-578-9879,  
[suphamat@manushyafoundation.org](mailto:suphamat@manushyafoundation.org)

### เกี่ยวกับมูลนิธิมานุษยะ

มูลนิธิมานุษยะมูลนิธิเป็นองค์กรระดับภูมิภาคของเอเชียที่มีเป้าหมายในการเสริมสร้างชุมชนท้องถิ่นให้เป็นหัวใจของกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนความยุติธรรมทางสังคมและสันติภาพ มูลนิธิมานุษยะทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมขับเคลื่อนและเสริมสร้างตัวแทนการเปลี่ยนแปลงโดยการเชื่อมต่อมนุษย์ผ่านการสร้างพันธมิตรร่วมและการพัฒนากลยุทธ์ที่มุ่งเน้นที่การสร้างเสียงของชุมชนท้องถิ่นในศูนย์กลางของการสนับสนุนสิทธิมนุษยชนและการปฏิบัติตามพันธกรณีและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ มูลนิธิมานุษยะเสริมสร้างความเข้มแข็งและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนและประชาชนในระดับรากหญ้าเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาสามารถสร้างข้อกังวลของตนเองและจัดหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการดำรงชีวิตและสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในพื้นที่สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานของมูลนิธิมานุษยะสามารถเยี่ยมชมเว็บไซต์ได้ที่:

<https://www.manushyafoundation.org>

### เกี่ยวกับเครือข่ายธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย

เครือข่ายธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย (TBHRN) คือ เครือข่ายที่จัดตั้งขึ้นอย่างไม่เป็นทางการซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคลที่มีความหลายและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มีอัตลักษณ์ที่ทับซ้อนกัน ผู้นำชุมชน นักวิจัย นักวิชาการ และองค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ในระดับท้องถิ่นไปจนถึง ระดับชาติและระดับภูมิภาคซึ่งร่วมมือกันเพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นนั้นเป็นศูนย์กลางของธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ร่วมกับมูลนิธิมานุษยะและเครือข่ายซึ่งมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเจรจาและการติดตามข้อผูกพันทางธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนที่ทำโดยรัฐบาลไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและติดตามแผนปฏิบัติการระดับชาติด้านธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของ เครือข่ายธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย (TBHRN)สามารถเยี่ยมชมได้ที่

<https://www.manushyafoundation.org/coalition-building-workshop-report>